

Sodišče: Vrhovno sodišče
Oddelek: Upravni oddelek
ECLI: ECLI:SI:VSRS:1996:U.647.94.6
Evidenčna številka: VS11903
Datum odločbe: 10.01.1996
Področje: UPRAVNI POSTOPEK
Institut: izvršba
Zveza: ZUP člen 279, 286.

Jedro

Sklep upravnega organa, s katerim je stranki naložil, da mora predložiti vozniško dovoljenje zaradi vpisa varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornega vozila, je zakonit, če temelji na odločbi sodnika za prekrške, ki vsebuje klavzulo, da je postala pravnomočna in izvršljiva.

Izrek

Tožba se zavrne.

Obrazložitev

Z izpodbijano odločbo je tožena stranka zavrnila pritožbo tožnika zoper sklep Sekretariata za notranje zadeve občine z dne 21.2.1994, s katerim mu je ta naložil, da v treh dneh po prejemu sklepa predloži svoje vozniško dovoljenje zaradi vpisa varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornih vozil B kategorije za dobo dveh mesecev, sicer mu bo izrečena denarna kazen 25.000,00 SIT. V obrazložitvi izpodbijane odločbe tožena stranka navaja, da je sodnik za prekrške občine dne 4.8.1993 izdal odločbo, s katero je bil tožniku izrečen varstveni ukrep prepovedi vožnje motornih vozil B kategorije za dobo dveh mesecev, na odločbi pa je klavzula o pravnomočnosti, iz katere je razvidno, da je odločba o prekršku postala pravnomočna in tudi izvršljiva. Sodnik za prekrške je na zahtevo prvostopnega organa ponovno potrdil pravnomočnost z dopisom z dne 25.2.1994. Tožena stranka je ugotovila, da je prvostopni sklep pravilen in izdan v skladu z določbami 279. in 286. člena zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP).

Tožnik v tožbi navaja, da izpodbijano odločbo zavrača, ker odločba Sodnika za prekrške, na podlagi katere je bil izdan sklep o izvršbi, ni postala pravnomočna in zato izpodbijani sklep ni veljaven. Navedene odločbe sodnika za prekrške ni prejel tožnik osebno, ampak njegova sorodnica, kar je potrdil tudi sam sodnik za prekrške pravnemu zastopniku tožnika z dopisom z dne 30.9.1993. V navedenem primeru bi mu moral sodnik za prekrške vročiti odločbo v skladu s 87. členom ZUP - obvezno osebno vročanje, kar pomeni, da bi moral vročevalec v primeru, ko osebna vročitev ni možna, pri kateri od tam navedenih oseb pustiti pismeno sporočilo, naj bo naslovnik določenega dne in določeno uro v svojem stanovanju ali na delovnem mestu, da sprejme spis. Ker odločba ni bila vročena na tak način, ni mogla postati pravnomočna. Zato predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo razveljavi.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo ponavlja razloge iz izpodbijane odločbe in še navaja, da se odločbe o prekrških in druga pisanja vročajo v skladu z določbami od 120. do 130. člena zakona o kazenskem postopku (98. člen zakona o prekrških). Nadomestna vročitev odločbe o prekršku je bila opravljena po določbah zakona o kazenskem postopku, zato je tožnikova navedba, da odločba o prekršku ni bila pravilno vročena in sicer v skladu s 87. členom ZUP, neutemeljena.

Tožba ni utemeljena.

V stvari gre za upravno izvršbo, s katero naj bi se izvršil varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila, ki je bil tožniku izrečen z odločbo o prekršku. Določba 2. odstavek 279. člena ZUP določa, da se upravna izvršba, za katero je pristojen kakšen drug organ, opravi na podlagi odločbe, na kateri je potrdilo o izvršljivosti in sklepa o dovolitvi izvršbe. Po vpogledu v spise sodišče ne dvomi, da je upravni organ v tem primeru odločil pravilno in kot sam navaja, tudi v skladu z določbama 279. in 286. člena ZUP, saj je prvostopni sklep, s katerim je tožniku naložil, da mora predložiti vozniško dovoljenje zaradi vpisa varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornega vozila, izdal na podlagi odločbe sodnika za prekrške, ki je vsebovala klavzulo, da je postala pravnomočna dne 4.4.1993, izvršljiva pa dne 20.4.1993. Iz izpodbijane odločbe tudi izhaja, da je pritožbeni ugovor, da odločba o prekršku zaradi nepravilne vročitve ni postala pravnomočna, tožena stranka preizkusila in je v odločbi nanj tudi odgovorila. Zmotna je tudi trditev tožnika v tožbi, da bi mu moral sodnik za prekrške vročiti odločbo v skladu s 87. členom ZUP. Odločbe sodnika za prekrške se na podlagi 98. člena zakona o prekrških (Ur. l. SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 in Ur. l. RS, št. 10/91 in 13/91) vročajo v skladu z ustreznimi določbami zakona o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77 in 14/85) in sicer določbami od 120. do 130. člena. Kot izhaja iz spisov, je bila tožniku sporna odločba sodnika za prekrške na tak način tudi vročena.

Glede na navedeno je sodišče presodilo, da je tožba neutemeljena in jo je zavrnilo na podlagi 2. odstavek 42. člena zakona o upravnih sporih, ki ga je enako kot ZUP in zakon o kazenskem postopku smiselno uporabilo kot republiški predpis na podlagi 1. odstavek 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91-I in 45/1/94).

Datum zadnje spremembe: 22.08.2009